

بررسی مفهوم روابط نامشروع و محدوده آن در قانون مجازات اسلامی

زهرة رضایی

کارشناسی ارشد، دانشکده فقه و حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، ایران

چکیده

ارتباط نامشروع به معنای رابطه خلاف شرع می‌باشد و دارای دو معنای عام و خاص است. ارتباط نامشروع در معنای عام هر رابطه ای است که به طور کلی شرع اسلام آنرا مجاز نمی‌داند. ولی رابطه نامشروع در معنای خاص هرگونه روابط مثل (جنسی، جسمی و غیر جنسی و غیر جسمی) بین زن و مرد فاقد علقه زوجیت می‌باشد؛ که این روابط حرام و قابل مجازات است. این معنای روابط نامشروع در فقه است؛ اما در مورد روابط نامشروع در قانون مجازات اسلامی باید گفت صرفاً در ماده ۶۳۷ ذکر گردیده ولی مقنن تعریف و مصداقی از آن بیان نداشته است. لذا با مطالعاتی که انجام شد مشخص شد از آنجا که در ماده‌ی مذکور روابط نامشروع در بخش تعزیرات بیان شده و همراه با واژه‌ی عمل منافی عفت غیرزنا ذکر شده و مقنن برای آن مثالها بیان داشته است، عمل منافی عفت در این ماده قانونی اعمال جسمی و فیزیکی می‌باشند؛ و از آنجا که بحث زنا که یک رابطه نامشروع بین زن و مرد نامحرم می‌باشد و در بخش حدود بیان گردیده پس رابطه نامشروع در ماده‌ی فوق همان روابط غیر جسمی و غیر جنسی نظیر مکالمه با نامحرم و ... می‌باشد. اعمال و رفتاری نیز وجود دارند که نقش مقدمه را برای غوطه ور شدن در این انواع روابط نامشروع ایفا می‌کنند. نظیر نگاه به نامحرم از روی لذت شوخی با نامحرم و... همچنین محدوده‌ی روابطی که اسلام بین زن و مرد نامحرم در معاشرت اجازه داده اکتفا به حد ضرورت می‌باشد؛ که در این پژوهش به بررسی آن پرداخته شد.

واژه‌های کلیدی: ارتباط نامشروع، عمل منافی عفت، نامحرم، قانون مجازات اسلامی.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۱/۲، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۴۹-۱۳۹